

DECYZJA RADY

z dnia 2 grudnia 2010 r.

w sprawie poddania 4-metylometkatynonu (mefedronu) środkom kontrolnym

(2010/759/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2005/387/WSiSW z dnia 10 maja 2005 r. w sprawie wymiany informacji, oceny ryzyka i kontroli nowych substancji psychoaktywnych⁽¹⁾, zwłaszcza jej art. 8 ust. 3,

uwzględniając inicjatywę Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdanie na temat oceny zagrożeń powodowanych przez 4-metylometkatynon (mefedron) zostało sporządzone na podstawie art. 6 decyzji 2005/387/WSiSW w ramach sesji specjalnej komitetu naukowego Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii w poszerzonym składzie, a następnie przedłożone Komisji w dniu 3 sierpnia 2010 r.
- (2) Mefedron jest syntetycznym katynonem, który jest legalnie produkowany i rozpowszechniany głównie w Azji, podczas gdy pakowanie końcowe najwyraźniej odbywa się w Europie. Mefedron jest sprzedawany głównie pod postacią proszku, ale również w formie kapsułek lub tabletek. Można go kupić w Internecie, w sklepach z „dopalaczami” oraz u ulicznych dilerów. W Internecie mefedron jest często sprzedawany jako „plant food” („nawóz do roślin”), „bath salt” („sól kąpielowa”) lub „research chemical” („eksperymentalna substancja chemiczna”). Bardzo rzadko jest sprzedawany jako „legal high” (legalna substancja psychoaktywna) i zwykle nie ma wzmianek ani konkretnych informacji o jego potencjalnych skutkach psychoaktywnych.
- (3) Skutki działania mefedronu są trudne do oceny, ponieważ jest on głównie używany w połączeniu z takimi substancjami, jak alkohol lub inne środki stymulujące. Mefedron jest uważany za substancję wywołującą skutki fizyczne podobne do skutków innych stymulujących narkotyków, zwłaszcza ekstazy. Jednak jego stosunkowo krótki okres działania, powodujący chęć przyjmowania go po raz kolejny, jest bardziej zbliżony do kokainy. Pewne dowody wskazują, że może on być wykorzystywany jako alternatywa dla nielegalnych substancji stymulujących, ryzyko jego nadużywania jest wysoce prawdopodobne, jak również może on powodować uzależnienie. Konieczne są dokładniejsze badania, które pozwolą szczegółowo przeanalizować potencjał uzależniający tego narkotyku.

- (4) W Unii odnotowano dwa przypadki śmiertelne, w których mefedron wydaje się jedyną przyczyną zgonu. W przynajmniej 37 innych przypadkach śmiertelnych mefedron wykryto podczas sekcji zwłok.
- (5) Dwadzieścia dwa państwa członkowskie zgłosiły przypadki dokonania konfiskaty mefedronu w postaci proszku lub tabletek. Brak jest wystarczających informacji wskazujących na zakrojony na szeroką skalę proceder przetwarzania lub dystrybucji mefedronu oraz ewentualne zaangażowanie przestępczości zorganizowanej w ten proceder. Pewne dowody sugerują, że w krajach kontrolujących mefedron narkotyk ten jest nadal dostępny na czarnym rynku.
- (6) Mefedron nie ma stwierdzonej lub uznanej wartości medycznej ani zastosowania w Unii, nic nie wskazuje również, aby mógł on być wykorzystywany do innych legalnych celów.
- (7) Mefedron nie podlega obecnie procedurze badania w ramach systemu Organizacji Narodów Zjednoczonych ani nie został poddany takiemu badaniu. Jedenaście państw członkowskich kontroluje mefedron na mocy przepisów o kontroli narkotyków zgodnie z ich zobowiązaniami wynikającymi z konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r. Dwa państwa członkowskie stosują środki kontroli w odniesieniu do mefedronu na mocy ich ustawodawstwa dotyczącego leków.
- (8) Ocena zagrożeń ujawnia, że dowody naukowe w tej kwestii są ograniczone, oraz wskazuje, że konieczne są dalsze badania nad ogólnymi zagrożeniami zdrowotnymi i społecznymi, jakie może powodować mefedron. Jednak ze względu na jego właściwości stymulujące, możliwość spowodowania uzależnienia u osób go przyjmujących, jego potencjalną atrakcyjność, zagrożenia dla zdrowia, brak korzyści medycznych, a tym samym konieczność zachowania ostrożności, mefedron powinien być kontrolowany.
- (9) Ponieważ jedenaście państw członkowskich kontroluje już mefedron, poddanie go środkom kontroli na terenie całej Unii pozwoliłoby uniknąć problemów związanych z tranzgranicznym egzekwowaniem prawa oraz współpracą sądową.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, zgodnie z ich prawem krajowym, w celu poddania 4-metylometkatynonu (mefedronu) środkom kontroli oraz sankcjom karnym przewidzianym przez ustawodawstwo krajowe zgodnie z ich zobowiązaniami w ramach konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 20.5.2005, s. 32.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady
M. WATHELET
Przewodniczący
